

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžo/16/2014
Identifikačné číslo spisu:	6013201418
Dátum vydania rozhodnutia:	28.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6013201418.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Judity Kokolevskej, v právnej veci žalobcu Ing. C. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., proti žalovanému Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, oddeleniu posudkových činností - pracovisku Banská Bystrica, so sídlom Trieda SNP 75, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US5/1112/BEZ/2013/14742/BA zo dňa 2. augusta 2013 a o odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/283/2013-23 zo dňa 13. novembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/283/2013-23 zo dňa 13. novembra 2013 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 23S/283/2013-23 zo dňa 13.11.2013 zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. UPS/US5/1112/BEZ/2013/14742/BA zo dňa 02.08.2013 a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z dôvodov napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš (prvostupňový správny orgán) rozhodnutím č. VK1/RPČ/SOC/2013/14449-005 zo dňa 03.05.2013 nevyhovel žiadosti žalobcu o vyhotovenie parkovacieho preukazu a toto rozhodnutie žalovaný potvrdil. Podľa krajského súdu zo strany správnych orgánov nedošlo k porušeniu ustanovení zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia (ďalej len zákon č. 447/2008 Z.z.). V lekárskech posudkoch (19.04.2013 a 24.07.2013) bola žalobcovi stanovená miera funkčnej poruchy v rozsahu 50 % v zmysle prílohy č. 3, kapitola XII.A ods. 1 písm. d) zákona č. 447/2008 Z.z. Žalobca bol preto považovaný za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Rozhodujúcim kritériom pre stanovenie miery funkčnej poruchy podľa posudkov sú poruchy chrbtice, stavy po operácii chrbtice s ťažkým funkčným postihnutím.

Krajský súd dospel k záveru, že nie sú dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, pretože nebolo zistené pochybenie správnych orgánov pri vydávaní lekárskeho posudku. Posudky (prvostupňový aj druhostupňový) vychádzali zo zistení zdravotného stavu podľa dokladov, ktoré predložil žalobca. Podľa jeho názoru žalovaný sa v rámci posudkov vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi lekáskymi nálezmi, ktoré boli vyhodnotené po medicínskej stránke a následne v posudkovom závere. Posudkový lekár, následne aj žalovaný dostatočným spôsobom vysvetlili z akého dôvodu žalobca nespĺňa predpoklady pre priznanie parkovacieho preukazu v zmysle § 17 ods. 1 v spojitosti s § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z.. Jedná sa najmä o časť rozhodnutia a posudkov, v ktorých sa uvádza, že nebolo preukázané postihnutie periférnych nervov na dolných končatinách, ani výrazné obmedzenie hybnosti váhonosných kĺbov, ani preukázané prejavy srdcovej alebo pľúcnej nedostatočnosti a psychickej poruchy. Hoci žalobca poukazoval na niektoré ďalšie vyšetrenia (napríklad interné z roku 1996, ortopedické vyšetrenie z roku 2006 + vyšetrenia CT a MR) neuviedol, v čom boli nesprávne hodnotené závery z jednotlivých lekárskeho správ.

Ďalej uviedol, že zákonnou podmienkou pre vydanie parkovacieho preukazu je právoplatné rozhodnutie príslušného orgánu, vydané v správnom konaní na podklade posudkového záveru a lekárskeho posudku so stanoviskom, že fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. V danom prípade bol v posudku síce vyslovený záver, že u žalobcu ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím (miera funkčnej poruchy 50 %), avšak nebolo vyslovené záver, že žalobca je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Keďže boli vyslovené závery, že žalobca nie je odkázaný na individuálnu dopravu, potom nárok na parkovací preukaz nevzniká, a teda nemožno ho žalobcovi vydať. Medicínske závery uvedené v lekárskeho posudkoch v zmysle ustanovenia § 248 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) súd nepreskúma, preskúma však správnosť postupu pri vydávaní posudku, vrátane toho, či posudok zahŕňa vyhodnotenie všetkých podstatných lekárskeho nálezo a zistení potrebných na jeho vydanie. Zároveň musí ísť aj o posudok, ktorého závery boli vyslovené v súlade so zákonom a na základe logického vyhodnotenia všetkých zistených skutočností. V danom prípade prvostupňový súd považoval lekárske posudky prvostupňového aj druhostupňového správneho orgánu a posudkový záver žalovaného za objektívne a vecne správne.

K námietke žalobcu, že v rozhodnutí neboli zohľadnené jeho rodinné a sociálne pomery krajský súd poukázal na text ustanovenia § 15 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z., podľa ktorého na účely parkovacieho preukazu sa vypracúva len lekárskeho posudok podľa § 11 ods. 13 alebo § 11 ods. 15, ako aj na text § 55 ods. 7 citovaného zákona, podľa ktorého podkladom na rozhodnutie o parkovacom preukaze je lekárskeho posudok podľa § 11 ods. 13 alebo podľa § 11 ods. 15. Komplexný posudok sa použije len v prípade, ak bol vypracovaný. V danom prípade nedošlo k vypracovaniu komplexného posudku, keďže bolo rozhodované iba o žiadosti na vydanie parkovacieho preukazu. Posudkový záver o sociálnych dôsledkoch ťažkého zdravotného postihnutia sa povinne vyžaduje podľa § 15 ods. 1 pri vypracovaní komplexného posudku.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že žije sám už vyše 11 rokov, býva v starom rodinnom dome po rodičoch, vlastní jedno 15 ročné osobné auto, ktoré využíva takmer denne jednak na návštevy lekáro, ako aj na zabezpečovanie životných potrieb. Zastávka SAD je vzdialená od jeho bydliska vyše 500 m, čo pri jeho diagnózach nezvláda rovnako ako ostatné fyzické osoby pri rešpektovaní prirodzenej dôstojnosti. Uviedol, že má vážne výhrady k lekárskeho posudku zo dňa 19.04.2013. V závere lekárskeho posudku sú uvedené diagnózy ako je postihnutie pohybového aparátu, hlavne chrbtice po operácii platničiek v roku 1990, s koreňovým dráždením a stenózou miechového kanálu, s prejavmi koreňového dráždenia do oboch dolných končatín, tiež inkontinencia II. stupňa. Tvrdenie v posudku, že je schopný sa premiestniť a udržať sa vo vozidle MHD považoval žalobca za neobjektívne, nepravdivé a ničím nepodložené. Namietal, že posúdenie jeho zdravotného stavu nezodpovedalo § 11 ods. 1 písm. a) a c). Dodal, že druhostupňový správny orgán sa plne stotožnil s lekárskeho posudkom bez toho, aby boli vyžiadané ďalšie lekárske vyšetrenia bez akéhokoľvek pohovoru. Poukázal na diagnosticko-funkčné hodnotenie v lekárskeho posudku (poruchy chrbtice - s ťažkým funkčným postihnutím, ischemická choroba srdca NYHA III., porucha K T WHO

III. st. ťažká forma, inkontinencia moču II. st., obmedzenie pohyblivosti obidvoch bedrových kĺbov - ľahší stupeň). Uviedol, že okrem týchto boli zistené napr. degeneratívne ochorenie medzistavcových platničiek ako i ťažká porucha statodynamiky celej chrbtice, nedomykavosť dvojčípej chlopne, taktiež bola zistená činnosť srdca na necelých 50 %. Podľa názoru žalobcu tieto diagnózy dostatočne vyvracajú tvrdenie v lekárskom posudku druhostupňového orgánu, že neboli preukázané prejavy srdcovej a pľúcnej nedostatočnosti. V závere odvolania dodal, že najväčšie výhrady má voči postupu posudkovej lekárky vo Veľkom Krtíši, nakoľko neboli dostatočne vyhodnotené diagnózy, ktoré majú rozhodujúci vplyv na ústrojenstvo ani niektoré iné diagnózy zistené v minulosti, ktoré majú tiež zásadný vplyv na jeho celkový zdravotný stav. Žiadal preto vyjadrenie nezávislého lekárskeho odborníka.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 31.01.2014 uviedol, že podkladom pre vydanie druhostupňového rozhodnutia bol lekársky posudok žalovaného zo dňa 24.07.2013 vydaný podľa § 15 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z., a rozhodnutie ústredia obsahuje všetky náležitosti, ktoré požaduje citovaný zákon v ustanovení § 17 ods. 1. Podľa predložených lekárskeho nálezov napriek uvedeným ťažkostiam nie je preukázané prípadné postihnutie periférnych nervov na dolných končatinách (objektívizované parézy), ani výrazné obmedzenie hybnosti váhonosných kĺbov (bedrové a kolenné kĺby). Nález na bedrových kĺboch v zmysle artrózy II. stupňa bez výraznejšieho obmedzenia funkcie (ohnutie - flexia v koxách voľná) možno hodnotiť ako primerané dosiahnutému veku s ľahkým funkčným obmedzením. Nemá tiež preukázané prejavy srdcovej alebo pľúcnej nedostatočnosti (ischemická choroba srdca, funkčne hodnotená NYHA ako III. je kompenzovaná - bez prejavov srdcovej nedostatočnosti). Predložené lekárske nálezy dokumentujú, že žalobca je plne orientovaný, a nie sú preukázané prípadné psychické prejavy, pre ktoré by nezvládol cestu v hromadných prostriedkoch. V lekárskom posudku, ktorý žalobca obdržal spolu s rozhodnutím, ako aj v odôvodnení rozhodnutia žalovaného sú uvedené všetky účastníkom predložené aktuálne odborné nálezy, z ktorých posudkový lekár ústredia vychádzal pri určení miery funkčnej poruchy a posúdení odkázanosti žalobcu na individuálnu prepravu. Uviedol, že u žalobcu nebolo v predložených odborných nálezoch preukázané také postihnutie, ktoré by spôsobovalo obmedzenú schopnosť samostatne sa premiestňovať v dôsledku narušenia telesných, zmyslových alebo duševných funkcií, preto nie je odkázaný na prepravu osobným motorovým vozidlom, tak ako to má na mysli citovaný zákon. Z lekárskeho posudku vyplýva, že žalovaný nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, nemá praktickú alebo úplnú slepotu oboch očí, a preto mu nebolo možné vyhotoviť parkovací preukaz. K námietkam žalobcu, že tvrdenie, že nemá praktickú ani úplnú slepotu považuje za dôvod, aby bolo jeho odvolanie zamietnuté uviedol, že jeden z dôvodov, pre ktorý možno vyhotoviť parkovací preukaz je aj úplná alebo praktická slepota oboch očí, preto bolo potrebné sa v rozhodnutí zaoberať posúdením tohto typu postihnutia aj u žalobcu. Odbornými nálezi, ktoré sám účastník konania predložil v konaní o vydanie parkovacieho preukazu tento druh postihnutia nebol preukázaný. K vyjadreniu žalovaný pripojil aj stanovisko posudkovej lekárky s rovným záverom ako predložený posudok.

Žalovaný zdôraznil, že účelom kompenzácie v oblasti mobility a orientácie, ktorá sa pre účely posúdenia nároku na parkovací preukaz skúma, je zmierniť alebo prekonať znevýhodnenia v prístupe k veciam osobnej potreby a k stavbám podľa osobitného predpisu, a uľahčiť orientáciu a premiestňovanie sa. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia znížená pohybová schopnosť a znížená orientačná schopnosť je obmedzená schopnosť samostatne sa premiestňovať v dôsledku narušenia telesných funkcií, zmyslových funkcií alebo duševných funkcií. U žalobcu sa takáto obmedzená schopnosť samostatne sa premiestňovať v dôsledku narušenia telesných funkcií, zmyslových funkcií ani duševných funkcií predloženými lekárskeho nálezmi nepreukázala, preto v lekárskom posudku, ktorý bol záväzným podkladom pre vydanie rozhodnutia, žalobca nebol uznaný za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, odkázanú na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, teda nesplnil podmienku nároku na vydanie parkovacieho preukazu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal rozhodnutie žalovaného a rozsudok krajského súdu v rozsahu odvolania a v medziach žaloby, odvolanie prejednal v súlade s § 250ja ods. 2 OSP bez nariadenia pojednávania, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Predmetom konania bolo posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu o vyhotovenie parkovacieho preukazu na základe žiadosti žalobcu zo dňa 05.04.2013.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je odkázaná podľa posudku na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods. 6 alebo má praktickú slepotu alebo úplnú slepotu oboch očí, vyhotoví príslušný orgán parkovací preukaz na základe právoplatného rozhodnutia o parkovacom preukaze.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že preukázanie praktickej alebo úplnej slepoty oboch očí priamo odôvodňuje vyhotovenie parkovacieho preukazu. Z toho dôvodu sa správny orgán musí vždy vysporiadať aj s otázkou, či žiadateľ o vyhotovenie parkovacieho preukazu má praktickú slepotu alebo úplnú slepotu oboch očí. Ak nie je preukázaná slepota, potom zákon vyžaduje, aby mal žiadateľ také ťažké zdravotné postihnutie, pre ktoré je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

Podľa § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z. fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, ak nie je schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti a) premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a k prostriedku železničnej dopravy a späť, b) nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a do prostriedku železničnej dopravy, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a z prostriedku železničnej dopravy alebo c) zvládnuť z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia inú situáciu vo vozidle verejnej hromadnej dopravy osôb a v prostriedku železničnej dopravy najmä z dôvodu poruchy správania pri duševných ochoreniach, vertebrobasilárnej insuficiencie s ťažkými závratmi, straty dvoch končatín, kardiopulmonálnej nedostatočnosti ťažkého stupňa alebo ťažkej poruchy sfinkterov.

Podľa § 55 ods. 7 zákona č. 447/2008 Z. z. podkladom na rozhodnutie o parkovacom preukaze je lekárske posudok podľa § 11 ods. 13 alebo podľa § 11 ods. 15 alebo komplexný posudok, ak bol vypracovaný.

Podľa § 15 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z. z. na účely parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím sa vypracúva len lekárske posudok podľa § 11 ods. 13 alebo § 11 ods. 15.

Podľa § 11 ods. 13 zákona č. 447/2008 Z. z. na účely parkovacieho preukazu lekárske posudok obsahuje mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom alebo či fyzická osoba má praktickú alebo úplnú slepotu oboch očí a termín opätovného posúdenia zdravotného stavu.

Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z. z. pri výkone lekárskej posudkovej činnosti posudkový lekár vychádza z aktuálneho lekárskeho nálezu na účely kompenzácie, na účely preukazu, na účely parkovacieho preukazu, na účely posudzovania fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby vykonávať opatrovanie a posudzovania fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím udeliť písomný súhlas podľa § 40 ods. 6 (ďalej len „lekársky nález“), ak tento zákon neustanovuje inak. Vzor lekárskeho nálezu je uvedený v prílohe č. 1.

V prejednávanej veci boli podkladmi pre rozhodnutia správnych orgánov lekárske posudky zo dňa 19.04.2013 a z 24.07.2013, ktoré stanovili mieru funkčnej poruchy na 50 %. Žalobca sa preto považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím.

V posudku zo dňa 19.04.2013 lekár uviedol, že u žalobcu je v popredí porucha pohybového aparátu na podklade degeneratívnych zmien, postihnutia platničiek, stenóza spinálneho kanála s prejavmi koreňového dráždenia do oboch dolných končatín. Konštatoval, že u žalobcu nebola zaznamenaná ťažká

poruchu mobility, nie je prítomná periférna neurogénna lézia, pohyb v bedrových a kolenných kĺboch je bez funkčného deficitu. Uviedol, že žalobca je schopný sa premiestniť, nastúpiť, vystúpiť a udržať sa vo vozidle hromadnej dopravy.

Posudkový lekár druhostupňového správneho orgánu v posudku zo dňa 24.07.2013 dospel k rovnakým záverom. Podľa tohto posudku lekár takisto považoval za rozhodujúce u žalobcu postihnutie chrčtice, predovšetkým v drierkovej oblasti a bolesti v krížoch s vyžarovaním hlavne do ľavej dolnej končatiny, predovšetkým pri dlhšej chôdzi, dlhšom státi alebo sedení, podmienené preukázanými degeneratívnymi zmenami v tejto oblasti chrčtice. Napriek uvedenému posudkový lekár nemal za preukázané postihnutie periférnych nervov na dolných končatinách, ani výrazné obmedzenie hybnosti váhonosných, bedrových a kolenných, kĺbov. Uviedol, že nález na bedrových kĺboch v zmysle artrózy II. stupňa je bez výraznejšieho obmedzenia funkcie (ohnutie - flexia v koksách voľná), čo zhodnotil ako primerané dosiahnutému veku s ľahkým funkčným obmedzením. Uviedol, že u žalobcu nie sú preukázané prejavy srdcovej alebo pľúcnej nedostatočnosti ani prípadné psychické prejavy (je plne orientovaný), pre ktoré by nezvládol cestu vo verejných hromadných prostriedkoch, a nemá tiež praktickú alebo úplnú slepotu očí. Preto rovnako dospel k záveru, že žalobca nie je odkázaný na individuálnu dopravu a nemá praktickú alebo úplnú slepotu oboch očí.

V súlade s § 17 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. je potrebné, aby sa správny orgán v rozhodnutí samostatne zaoberal skutočnosťami, či je osoba odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods. 6 alebo či má praktickú slepotu alebo úplnú slepotu oboch očí. Preto správne vzal správny orgán v rozhodnutí do úvahy oba tieto dôvody.

Námietku žalobcu, že neboli vyžiadané žiadne ďalšie lekárske vyšetrenia nemohol odvolací súd akceptovať, keďže z posudkovej dokumentácie žalovaného vyplýva, že pri posudzovaní zdravotných postihnutí žalobcu posudkový lekár vychádzal z aktuálnych odborných lekárskeho nálezov z rokov 2010-2013, ktoré mal žalovaný k dispozícii od žalobcu, a z ktorých mali posudkoví lekári dostatočne komplexne preukázaný zdravotný stav žalobcu. Žiadne ďalšie lekárske nálezy žalobca nepredložil.

K návrhu žalobcu na doplnenie dokazovania vyjadrením nezávislého lekára, odvolací súd uvádza, že v správnom konaní boli vypracované dva lekárske posudky s totožným záverom, ktoré plne zodpovedali požiadavkám, ktoré vyžaduje zákon č. 447/2008 Z. z. v ustanovení § 11 ods. 3 pre posudok na posúdenie žiadosti o parkovací preukaz. Doplnenie dokazovania preto odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Závery posudkov nie sú v rozpore s objektívnymi nálezmi odborných lekárskeho vyšetrení.

Odvolací súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že pri preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu je podľa § 250i ods.1 OSP pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase druhostupňového rozhodnutia správneho orgánu (§ 250i ods. 1 OSP), a nie je možné prihliadať na prípadné neskoršie zhoršenie zdravotného stavu a s tým súvisiace zvýšenie odkázanosti na kompenzáciu. Také zhoršenie by mohlo mať vplyv na rozhodovanie správneho orgánu len v prípade novej žiadosti o parkovací preukaz.

Na základe vyššie uvedených skutočností mal odvolací súd za preukázané, že posúdenie zdravotného stavu bolo vykonané v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami a vychádzalo z odborných lekárskeho nálezov. Záver, ktorý ustálil žalovaný podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a nevybočil z medzí zákona. Žalovaný podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne zistil skutočný stav vecí, lebo riadne bolo zistené zdravotné postihnutie žalobcu a jeho následky pre bežný život, a pri rozhodnutí o požadovanej kompenzácií postupoval v súlade so zákonom.

Námietky žalobcu vznesené v odvolaní neboli spôsobilé ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Odvolanie neobsahuje žiadne nové skutočnosti, s ktorými by sa krajský súd nebol podrobne vysporiadal, a ktorými by odvolateľ preukázal konkrétne porušenie alebo ohrozenie svojich subjektívnych práv.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom vysloveným v rozsudku krajského súdu, a síce, že súdy v rámci rozhodovania nemajú oprávnenie na to, aby vyslovovali odborný záver o tom, či ide o osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, ani nevyslovujú odborný záver ohľadom medicínskych otázok. Posudzujú len to, či posudky ako podklad rozhodnutia o kompenzácii sú úplné, objektívne, logické a presvedčivé a či ich závery nie sú v rozpore s nálezmi odborných lekárskeho vyšetrení.

Aj odvolací súd mal za preukázané, že tak ťažké zdravotné postihnutie, pre ktoré by žalobca bol odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, preukázané nebolo.

Z vyššie uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie žalovaného za súladné so zákonom a preto rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá a § 224 ods. 1 OSP tak, že žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal, nakoľko v odvolacom konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.